U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila a soudkyň Jiřiny Chmelové a Lenky Kaniové v právní věci žalobců: **a) A. G.**, **b) S. M.**, zastoupeni advokátem JUDr. Vítem Biolkem, MBA, LL.M., se sídlem Bohuslava Martinů 1038/20, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 696/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 2. 2024, č. j. OAM-857/ZA-ZA11-ZA20-2023 a č. j. OAM-858/ZA-ZA11-ZA20-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 8. 2024, č. j. 32 Az 2/2024-82,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobci **nemají právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Ustanovenému zástupci žalobců, JUDr. Vítu Biolkovi, MBA, LL.M., advokátu, **se přiznává** odměna za zastupování žalobců v řízení o kasační stížnosti ve výši **9 728, 40 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný napadenými rozhodnutími shledal nepřípustnými žádosti žalobců podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), protože žalobci neuvedli žádnou novou skutečnost ve smyslu § 11a zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné věcné posuzování žádostí a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle § 25 písm. i) stejného zákona.

[2] Proti rozhodnutím podali žalobci samostatné žaloby, které Krajský soud v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) spojil do jednoho řízení. Krajský soud nejprve shrnul, že žalobci jsou gruzínskými státními příslušníky. Během řízení o prvotních žádostech se odkazovali zejména na incident z roku 2021, při kterém měl příslušník gruzínské policie žalobce b) dvakrát bodnout do hlavy. Se státní bezpečnostní službou měl potíže již od roku 2018. Žalobkyně a) důvody své žádosti odvozovala od žalobce b). Žalovaný posoudil prvotní žádosti jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 2 zákona o azylu. Krajský soud ohledně opakovaných žádostí uvedl, že v řízení nevyšly najevo žádné nové skutečnosti ve smyslu §11a odst. 1 zákona o azylu a žaloby zamítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobci (dále jen „stěžovatelé“) napadli rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Stěžovatelé zejména namítají, že žalovaný řádně nezjistil skutkový stav. Ani on, ani krajský soud nevzali dostatečně v potaz závažnost nebezpečí, které stěžovateli b) v zemi původu hrozí z důvodu vyzrazení informací o vedení řízení o mezinárodní ochraně tlumočnicí. Stěžovatelé mají rovněž za to, že krajský soud nedostatečně posoudil otázku závažnosti rizika v případě návratu stěžovatelů do vlasti. Krajský soud pochybil, pokud se této otázce nevěnoval. Dále stěžovatelé uvedli, že je jejich kasační stížnost přijatelná, protože přesahuje jejich vlastní zájmy, neboť doposud judikaturou kasačního soudu nebyla řešena otázka obav z pronásledování blízkého podporovatele opoziční strany bývalého gruzínského prezidenta Saakašviliho.

[5] Ke kasační stížnosti se vyjádřil žalovaný, který uvedl, že žádosti byly na základě shromážděných podkladů posouzeny řádně.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná a byla podána v zákonné lhůtě. Jedná se však o věc, v níž před krajským soudem rozhodovala specializovaná samosoudkyně, a v souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelů. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního kasační soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS., v němž vymezil podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná. O přijatelnou kasační stížnost se dle citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatelů.

[7] Ve světle těchto kritérií je kasační stížnost **nepřijatelná**.

[8] K námitce důsledků vyzrazení informací o vedeném řízení tlumočnicí za předpokladu, že samotnou skutečnost, že k vyzrazení došlo, stěžovatelé tvrdili již v řízení o žalobě proti prvotním žádostem je namístě připomenout právní závěry Nejvyššího správního soudu, že přípustnost opakované žádosti vyžaduje existenci „*nové skutečnosti nebo zjištění*“, která musí mít určitou přidanou hodnotu a kvalitu oproti předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného, kterým zastavil řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany pro nepřípustnost, musí podle rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 - 96, č. 2642/2012 Sb. NSS vyplývat, že „*1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany*“ (dále srov. např. usnesení NSS ze dne 31. 10. 2024, č. j. 4 Azs 180/2024 - 43 nebo ze dne 1. 12. 2022, č. j. 5 Azs 203/2022 - 57). Z judikatury dále plyne, že při soudním přezkumu rozhodnutí o zastavení řízení o opakované žádosti o mezinárodní ochranu se krajský soud zaměřuje na přezkum úvahy žalovaného, zda tato žádost opravdu neobsahovala nové relevantní skutečnosti, které žadatel bez svého zavinění nemohl uplatnit v předchozí žádosti. Krajský soud těmto požadavkům dostál.

[9] Ohledně nedostatečného posouzení rizika návratu stěžovatelů do vlasti kasační soud uvádí, že opakovaná žádost neslouží k doplňování předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Věcné projednání opakované žádosti je výjimkou, „*kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté*“ (rozsudek NSS ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009 - 65 nebo dále i srov. rozsudky 27. 3. 2020, č. j. 5 Azs 325/2019 - 16, č. 4012/2020 Sb. NSS, ze dne 5. 11. 2008, č. j. 9 Azs 14/2008 - 57 č. 1943/2009 Sb. NSS, nebo ze dne 9. 1. 2020, č. j. 5 Azs 199/2019 - 27 nebo usnesení ze dne 31. 10. 2024, č. j. 4 Azs 180/2024 - 43). Krajský soud proto nepochybil, pokud se otázkami již jednou zodpovězenými v řízeních o prvotních žádostech znovu nezabýval.

[10] Krajský posoudil zákonnost zastavení řízení pro nepřípustnost opakovaných žádostí o udělení mezinárodní ochrany v souladu s dosavadní judikaturou kasačního soudu. Zároveň není dán žádný důvod, aby se kasační soud při řešení některé z těchto právních otázek od svého dosavadního právního názoru odchýlil. Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že kasační stížnost nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelů. Krajský soud respektoval dosavadní judikaturu kasačního soudu a nedopustil se ani zásadního pochybení, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatelů. Kasační stížnost proto soud odmítl jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Soud o nákladech nerozhodoval podle § 60 odst. 3 s. ř. s., přestože kasační stížnost odmítl, a to s ohledem na závěry usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS (srov. obdobně usnesení ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28). Stěžovatelé v řízení nebyli úspěšní, proto nemají právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

[12] Krajský soud ustanovil stěžovatelům zástupce, advokáta JUDr. Víta Biolka, MBA, LL.M.. Ten zastupuje stěžovatele i v řízení o kasační stížnosti, odměnu za zastupování proto hradí stát. Nejvyšší správní soud přiznal advokátovi odměnu za dva úkony právní služby, a to za sepis kasační stížnosti a sepis návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) a § 11 odst. 2 písm. a), ve spojení s § 11 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Výše odměny za dva úkony právní služby (z toho jeden ve snížené hodnotě ve výši jedné poloviny) při zastupování dvou účastníků činí 7 440 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 a § 12 odst. 4 advokátního tarifu]. K tomu náleží zástupci stěžovatelů dvakrát paušální náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč, celkem 600 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Jelikož je zástupce stěžovatelů plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna a náhrada hotových výdajů podle § 57 odst. 2 s. ř. s. o částku odpovídající této dani, tj. o 1 688,40 Kč. Přiznaná odměna za zastupování v celkové výši 9 728,40 Kč bude zástupci stěžovatelů vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. prosince 2024

Ivo Pospíšil
předseda senátu